

Врста и ниво студија: дипломске студије (мастер), 9. семестар.

Назив предмета: **Методологија науке о књижевности: Примена књижевноисториографских метода (на примеру немачке националне књижевне историографије).**

Наставник: ванр. проф. др Миодраг Лома.

Број ЕСПБ: 6.

Статус предмета: обавезни предмет.

Циљ предмета је упознавање са најважнијим методима књижевне историографије, са њиховим узајамним односима и са њиховом применом.

Исход предмета је оспособљавање за комплементарну примену различитих књижевноисториографских метода.

Садржај предмета: теоријска настава се састоји из прегледа генезе и примене главних књижевноисториографских метода током 19. и 20. века у немачкој националној књижевној историографији, која је зачетничка за повесну дисциплину науке о књижевности. Овај приказ досеже до времена кризе у књижевноисторијском истраживању у другој половини 20. столећа. Примене метода су приказане у њиховој узајамној историјској дијалектици, а учинак сваке од тих апликација подвргнут је критичкој анализи, при чему су актуелизована постигнућа те примене са књижевноестетичког становишта.

Садржај предмета: практична настава се састоји из вежбања у интерпретативно самосталном презентовању примене одређених књижевноисториографских метода.

Оцена знања (максимални број поена је 100): највише 50 поена може се постићи на основу предиспитних активности (похађања наставе и активности током ње до 20 поена, те вежбања до 30 поена), а осталих 50 поена обележавају распон оцена од 6 до 10 добијених на писменом испиту, и то: 1–10 = 6; 11–20 = 7; 21–30 = 8; 31–40 = 9; 41–50 = 10. Писмени испит се одвија у клаузури (пише се есеј на једну од три задате теме током два сата). Јединствена оцена добија се сабирањем поена стечених током предиспитних активности и на самом испиту, тако да прелазну оцену 6 доноси збир од најмање 51 поена, те се распон оцена и поена креће овако: 51–60 = 6; 61–70 = 7; 71–80 = 8; 81–90 = 9; 91–100 = 10.

Тезе за предавања

1. Увод у историју методологије књижевне историографије.
2. Либерализам и смисао за националну историју.

3. Конзервативна реакција.
4. Смисао за историју идеја и за специфичност уметничког феномена.
5. Историја духа и историја песничких индивидуалности.
6. Позитивизам.
7. Расизам.
8. Духовна историја.
9. Историја форме.
10. Историјски преглед типологије песника.
11. Историјски материјализам.
12. Анисторизам и покушаји превладавања анистористичке кризе у књижевној историографији.

Обавезна секундарна литература

1. Миодраг Лома, *Песник и књижевна историја*, Нови Сад, 1994, стр. 5–193.
2. Иво, Тартаља, *Почеци историје опште књижевности код Срба*, Београд, 1964, стр. 7–19.
3. Josip Babić, *Uvod u književnonaučnu metodologiju u nemačkoj germanistici*, Novi Sad, 1994, str. 7–105.
4. Zdenko Lešić, *Književnost i njena istorija*, Sarajevo, 1985, str. 7–21 („Književna istorija nakon aistorizma moderne kritike“), str. 25–63 („Književna istorija i moderna književnokritička svijest“), str. 64–130 („Kategorija totaliteta u savremenoj nauci o književnosti“).

Допунска секундарна литература

1. René Wellek, *A History of Modern Criticism 1750–1950*, four vols., New Haven 1955, 1965, 1986.
2. Werner Mahrholz, *Literaturgeschichte und Literaturwissenschaft*, 2. erw. Aufl., Leipzig 1932.
3. Феликс Водичка, *Проблеми књижевне историје*, Нови Сад, 1987.
4. Robert Escarpit, “Histoire de l’ histoire de la littérature”, *Histoire des littératures*, III, Paris 1959.
5. Giovanni Getto, *Storia delle storie letterarie*, Milano 1942.
6. *Теорија историје књижевности, Опште претпоставке*, уредник Предраг Палавестра, 1986.

Теме за писмени испит

1. Националнодуховна тенденција и њене модификације у делима грађански либералних историчара књижевности Коберштајна, Гервинуса и Марграфа.
2. Различити модели конзервативне реакције код Филмара, Менцела и Ајхендорфа на националнодуховну тенденцију грађански либералне провенијенције.
3. Различити опсези историје идеја код Колевијуса, Хетнера и Хајма.
4. Готшалова историја песничких индивидуалности наспрам епохалне историје духа Јулијана Шмита.
5. Позитивизам у немачкој националној књижевној историографији код Гедекеа, Шерера и Рихарда Морица Мајера.
6. Различити модели утемељења књижевноисторијског расизма код Бартелса, Надлера, Коха и Фехтера.
7. Духовноисторијски поступак код Фијетора и Валцела.
8. Духовноисторијски поступак код Корфа, Ерматингера и Хермана Шнајдера.
9. Историја форме Паула Бекмана наспрам Мушкове егзистенцијалне типологије песника.
10. Лукачев књижевноисторијски материјализам и социјална историја књижевности.